

অধ্যায়

শস্য উৎপাদন আৰু ব্যৱস্থাপনা

গৰমৰ বন্ধত প্ৰহেলিকা আৰু প্ৰজ্ঞান খুড়াকৰ ঘৰলৈ
ফুৰিবলৈ গৈছিল। তেওঁলোকৰ খুড়াক এজন খেতিয়ক।
এদিনখন তেওঁলোকে খুড়াকৰ পথাৰত খুৰপী, কাচি, খন্তি,
নাঙল আদি খেতিৰ সঁজুলি কিছুমান দেখিলৈ।

এই সঁজুলিবোৰ ক'ত আৰু
কিদৰে ব্যৱহাৰ কৰে মই জানিব
বিচাৰোঁ।

তোমালোকে জানা যে সকলো জীৱকে আহাৰৰ
প্ৰয়োজন। উদ্ভিদে নিজৰ আহাৰ নিজে প্ৰস্তুত কৰিব পাৰে।
তোমালোকৰ মনত আছেনে সেউজীয়া উদ্ভিদে কেনেকৈ
নিজৰ আহাৰ নিজে প্ৰস্তুত কৰে? মানুহকে ধৰি কোনো
প্ৰাণীয়ে নিজৰ আহাৰ নিজে প্ৰস্তুত কৰিব নোৱাৰে।
তেনেহ'লে প্ৰাণীয়ে তেওঁলোকৰ আহাৰ ক'ব পৰা পায়?
প্ৰথমতে জানি লওঁ আহা আমি কিয় আহাৰ খাৰ
লাগে?

ইতিমধ্যে তোমালোকে জানি আহিছা যে জীৱই
পাচন, শ্বসন আৰু ৰেচন আদি জৈৱিক ক্ৰিয়াৰ বাবে
আহাৰৰ পৰা শক্তি আহৰণ কৰে। আমি আমাৰ আহাৰ
উদ্ভিদ আৰু প্ৰাণী উভয়ৰে পৰাই পাওঁ।

যিহেতু আমাৰক সকলোকে আহাৰৰ
প্ৰয়োজন, আমাৰ দেশৰ বৃহৎ^১
জনসংখ্যাৰ বাবে আমি আহাৰ
কেনেকৈ যোগান ধৰো বাৰু?

বৰ্দ্ধিত হাৰত খাদ্য উৎপাদন
কৰিব লাগিব।

এই বৃহৎ জনসংখ্যাক খাদ্য যোগান ধৰিবৰ বাবে
শস্যৰ নিয়মীয়া উৎপাদন, উপযুক্ত ব্যৱস্থাপনা আৰু খাদ্যৰ
বিতৰণ ব্যৱস্থা অতি প্ৰয়োজনীয়।

১.১ কৃষি পদ্ধতি :

শ্ৰীষ্ট পূৰ্ব ১০,০০০ চন মানলৈকে মানুহে অঘৰী জীৱন
যাপন কৰিছিল। তেওঁলোকে খাদ্য আৰু আশ্ৰয় বিচাৰি
দল বাঞ্ছি এঝাইৰ পৰা আন ঠাইলৈ ঘূৰি ফুৰিছিল। কেঁচা
ফল-মূল, শাক-পাচলি আৰু চিকাৰ কৰি পোৱা প্ৰাণীকে
আহাৰ হিচাপে গ্ৰহণ কৰিছিল। পাছলৈ, লাহে লাহে
তেওঁলোকে মাটি চহাৰলৈ ল'লে আৰু ধান, ঘেঁহু আৰু
অন্যান্য খাদ্য শস্য উৎপাদন কৰিবলৈ শিকিলৈ।
এনেকৈয়ে কৃষি ব্যৱস্থা গঢ় লৈ উঠিল।

একে জাতৰ উদ্ভিদ সৰহকৈ একে ঠাইতে খেতি কৰিলৈ,
তাক শস্য বুলি কোৱা হয়। উদাহৰণস্বৰূপে, ঘেঁহু শস্য
বুলি ক'লে সেই পথাৰত ঘেঁহুৰেই খেতি কৰা হৈছে বুলি
বুজিব লাগিব।

তোমালোকে পাই আহিছা যে শস্য বিভিন্ন ধৰণৰ
আছে, যেনে - ধানজাতীয় শস্য, শাক-পাচলি আৰু ফল-
মূল। বতৰৰ ভিত্তিত এই শস্যসমূহক শ্ৰেণী বিভাজন কৰিব
পাৰি।

ভারতবর্ষ এখন বিশাল দেশ। উষ্ণতা, আর্দ্রতা আৰু
বৰষুণৰ প্ৰিমাণৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি ইয়াৰ জলবায়ু
অঞ্চল ভেদে বেলেগ বেলেগ। জলবায়ু অনুযায়ী দেশৰ
বিভিন্ন অঞ্চলত ভিন ভিন শস্য উৎপাদন হয়। এই ভিন্নতা
সম্বেদে, বৰতৰ অনুযায়ী শস্যক দুভাগত ভগাব পাৰি, যেনে-

(i) খাৰিফ শস্য- বাৰিষাকালত যি শস্য সিঁচা হয়
সেই শস্যবিলাকক খাৰিফ শস্য বোলে। ভারতবৰ্ষত
সাধাৰণতে বাৰিষাকাল জুনৰ পৰা ছেপেম্বৰ মাহলৈ থাকে।
ধান, মাইকে, ছয়াবিন, বাদাম, কপাহ আদিবোৰ হ'ল খাৰিফ
শস্য।

(ii) ৰবি শস্য- শীতকালত উৎপাদিত শস্যক বৰি
শস্য বোলে। সাধাৰণতে ৰবি শস্যৰ সময় অক্টোবৰৰ পৰা
মাৰ্চ মাহলৈ থাকে। ৰবি শস্যৰ উদাহৰণ হ'ল - ঘেঁষ, বুট,
মটৰ, সবিয়হ আৰু তিচি আদি।

এইবোৰৰ বাহিৰেও গ্ৰীষ্মকালত বিভিন্ন অঞ্চলত
মাহজাতীয় শস্য আৰু শাক-পাচলিৰ খেতি কৰা হয়।

১.২ শস্য উৎপাদনৰ মৌলিক পদ্ধতিসমূহ :

সাধাৰণতে শীতকালত কিৱ ধানৰ
খেতি কৰা নহয় ?

ধান খেতিৰ বাবে প্ৰচুৰ পৰিমাণৰ পানীৰ
প্ৰয়োজন। সেইবাবে বাৰিষাকালত ধানৰ
খেতি কৰা হয়।

শস্যৰ খেতি কৰিবলৈ খেতিয়কসকলে বিভিন্ন
সময়ত বিভিন্ন কামত নিজকে ব্যস্ত ৰাখিবলগীয়া হয়।
তোমালোকে বোধহয় দেখিছা যে এই কামবোৰ, এজন
মালীয়ে বাগিচাত কৰা কাম বা তুমি তোমাৰ ঘৰত
সৌন্দৰ্যবৰ্ধক উদ্ভিদ লগাওতে কৰা কামবোৰৰ সৈতে একে।

এই কামবোৰকে খেতি কৰাৰ পদ্ধতি বা কৃষি পদ্ধতি বুলি
কোৱা হয়। এই কামবোৰ তলত উল্লেখ কৰা হ'ল-

- (i) মাটি চহোৱা
- (ii) বীজ সিঁচা
- (iii) জৈৱিক আৰু ৰাসায়নিক সাৰ প্ৰয়োগ কৰা
- (iv) পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰা অৰ্থাৎ জলসিঞ্চন
- (v) অপত্থণ আৰু ঘাঁহ-বনৰ পৰা বক্ষা কৰা
- (vi) খেতি চপোৱা
- (vii) মজুত কৰা

১.৩ মাটি চহোৱা :

মাটি চহোৱা শস্য উৎপাদনৰ প্ৰথম কাম। কৃষি কাৰ্যৰ প্ৰথম
আৰু অতি প্ৰয়োজনীয় কাম হ'ল মাটিডৰা ঢিলা কৰা।
ঢিলা মাটিত উদ্ভিদৰ শিপা সহজে তললৈ যাব পাৰে। গচ্ছ
শিপাই ঢিলা মাটিত তললৈ গলেও অতি সহজে উশাহ
ল'ব পাৰে। তেনে মাটিত কিয় বাৰু গচ্ছ শিপাই অতি
সহজে উশাহ ল'ব পাৰে?

ঢিলা মাটিয়ে কেঁচু আৰু মাটিত থকা অণুজীৱৰ
সংখ্যা বৃদ্ধিত সহায় কৰে। এই কেঁচু আৰু অণুজীৱসমূহ
খেতিয়কৰ বন্ধু। কিয়নো সিহাঁতে মাটিক কোমল কৰাৰ
লগতে মাটিখিনিত হিউমাছৰ পৰিমাণ বढ়ায়।

তোমালোকে আগৰ শ্ৰেণীত পাই আহিছা যে
মাটিত খনিজ পদাৰ্থ, পানী, বায়ু আৰু কিছুমান জীৱও
পোৱা যায়। ইয়াৰ উপৰি মাটিত থকা জীৱসমূহে মৃত
উদ্ভিদ আৰু প্ৰাণীসমূহৰ পচন ঘটায়। এইদৰে, মৃত জীৱৰ
দেহত থকা পোষক দ্ৰব্যসমূহ পুনৰ মাটিৰ লগত মিহলি
হৈমাটিৰ পুষ্টি সাধন হয়। এইবোৰ পোষক দ্ৰব্যাকে উদ্ভিদে
পুনৰ গ্ৰহণ কৰে।

যিহেতু, ওপৰৰ পৰা মাঠোঁ কেইচেন্টিমিটাৰমান
তললৈকে থকা মাটিয়েহে উদ্ভিদৰ বৃদ্ধিত সহায় কৰে,
সেয়েহে মাটি চহাই অধিক ঢিলা কৰিব লাগে যাতে
মাটিখিনি তল ওপৰ হৈ পুষ্টিকৰ দ্ৰব্যবোৰ মাটিৰ সকলো
অংশত মিহলি হয়। উদ্ভিদে তেতিয়া সহজেই এই পোষক
দ্ৰব্য গ্ৰহণ কৰিব পাৰে। সেয়েহে মাটি চহাই ঢিলা কৰা
কাৰ্য শস্য উৎপাদনৰ বাবে অতি প্ৰয়োজন।

মাটি চহ কৰা আৰু তিলা কৰা পদ্ধতিটোকে মাটি চহোৱা বা হাল বোৱা বোলে। নাওলৰ দ্বাৰা এই কাম কৰা হয়। নাওল সাধাৰণতে কাঠ আৰু লোৰ সহায়ত সজা হয়। যদি হাল বোৱাৰ সময়ত মাটি যথেষ্ট শুকান হৈ থাকে তেতিয়া মাটিডৰাত পানী দিয়া প্ৰয়োজন হ'ব পাৰে। হাল বোৱা পথাৰত ডাঙৰ ডাঙৰ মাটিৰ চপৰা থাকে। ইয়াকে দলি চপৰা বোলে। দলিমাৰিৰ সহায়ত এই দলি চপৰাৰোৰ ভঙ্গটো অতি প্ৰয়োজন। এইদৰে মাটি ভাঙি সমান কৰি বীজ সিঁচিৰ লাগে আৰু পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা ও কৰিব লাগে। মৈৰ সহায়ত মাটি সমান কৰা হয়।

কেতিয়াৰা মাটিডৰা চহোৱাৰ আগতেই সাৰ প্ৰয়োগ কৰা হয়। এনে কৰিলে, চহোৱাৰ সময়ত সাৰখিনি মাটিৰ লগত মিহলি হ'বলৈ সুবিধা পায়।

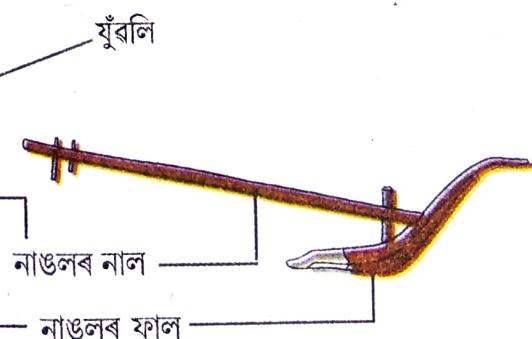
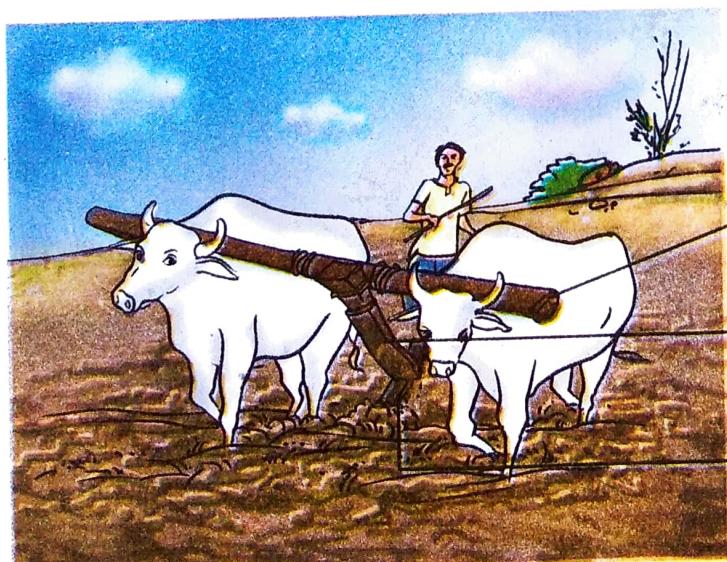
খেতিৰ সঁজুলি :

বীজ সিঁচাৰ আগতে মাটিডৰা চহাই মাটিখিনি গুড়ি কৰি ল'ব লাগে যাতে শস্যৰ উৎপাদন বেছি হয়। মাটি চহাবৰ বাবে ব্যৱহৃত প্ৰধান সঁজুলিসমূহ হ'ল - হাল, কোৰ, মৈ, দলিমাৰি আৰু যান্ত্ৰিক হাল (ট্ৰেক্টৰ)।

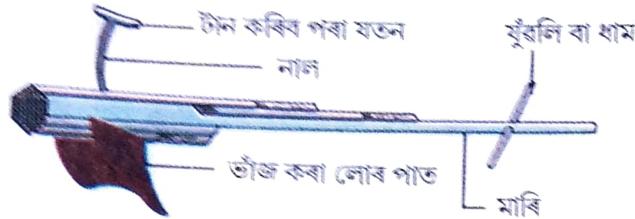
হাল : অতি প্ৰাচীনকালৰ পৰাই মাটি চহ কৰা, শস্যত সাৰ প্ৰয়োগ কৰা, অপত্তি নিৰোৱা, চপৰা ভঙ্গ ইত্যাদি কামত হালৰ ব্যৱহাৰ হৈ আহিছে। এইবিধি সঁজুলি কাঠেৰে নিৰ্মিত আৰু ইয়াক এহাল বলধ বা ম'হৰ দ্বাৰা টনোৱা হয়। ইয়াত শক্তিশালী ত্ৰিভুজ আকৃতিৰ এটি লোৰ পাতি লগোৱা থাকে। তাকে ফাল বোলে। হালৰ মূল অংশটো এডাল দীঘল কাঠৰ মাৰিব দ্বাৰা গঠিত। ইয়াকে নাওলৰ ডিলা বোলে। হালৰ ডিলাৰ মুক্ত অংশটোত পথালিকৈ এডাল যুঁলি লগোৱা থাকে আৰু এই পথালি যুঁলিডাল বলধৰ কান্দত যুতি দিয়া হয়। এহাল বলধৰ সহায়ত এজন মানুহে সহজে হাল বোৱা কাম কৰিব পাৰে [চিৰ-১.১ (ক)]।

আজি-কালি লোৰ নাওলৰ ব্যৱহাৰে পৰম্পৰাগত কাঠৰ নাওলৰোৰ ব্যৱহাৰ বৰ্দ্ধিত হাৰত কৰাই আনিছে।

আধুনিক কোৰ : ই এবিধি সাধাৰণ সঁজুলি, ইয়াক বনৰীয়া ঘাঁহ-বন নিৰোৱা আৰু মাটিডৰা তিলা কৰাত ব্যৱহাৰ কৰা হয়। ইয়াৰ এডাল দীঘল কাঠৰ বা লোৰ মাৰি থাকে। মাৰিডালৰ এটা মূৰত বহল আৰু চেপেটা ভাঁজ কৰা লোৰ পাত লগোৱা থাকে, যি ঘাঁহ-বন বা মাটি কঢ়াত ঝেডৰ কাম কৰে। এই কোৰবিলাক প্ৰাণীৰ সহায়ত চলোৱা হয়।

চিৰ ১.১(ক) : নাওল

চিত্র ১.১ (খ) : আধুনিক ক্ষেত্র

যান্ত্রিক হাল : আজি-কালি ট্রেক্টর দ্বাৰা চলোৱা যান্ত্রিক হালেৰে মাটি চহোৱা হয়। ট্রেক্টরৰ ব্যৱহাৰে খেতিয়কৰ শাৰীৰিক শ্ৰম কমাইছে আৰু সময়ো ৰাহি কৰিছে।

চিত্র ১.১ (গ) : ট্রেক্টরৰ সহায়ত টন্যা যান্ত্রিক হাল

১.৪ বীজ সিঁচা :

বীজ সিঁচাটো হ'ল শস্য উৎপাদনৰ আটাইতকৈ প্ৰয়োজনীয় কাম। বীজ সিঁচাৰ আগতে, উন্নত জাতৰ বীজ বাছি ল'ব লাগে। উন্নত জাতৰ বীজ সাধাৰণতে চাফকৈকে বৰ্খা তথা নিৰোগী ভাল সঁচৰ পৰা গোটোৱা হয়। খেতিয়কে সাধাৰণতে অধিক উৎপাদনক্ষম বীজহে নিৰ্বাচন কৰে।

বীজ নিৰ্বাচন :

এদিন মই দেখিছিলো মোৰ মায়ে এটা
পাত্ৰত কেইটামান বুট ভৰাই তাত পানী
ডালি দিলে। অলগ সময় পাছত কিছুমান
বীজ পানীৰ ওপৰত ভাঁহি উঠিল। মই
আচৰিত হ'লো কিয় কিছুমান বীজ পানীত
ভাঁহি উঠিল।

ক্ৰিয়াকলাপ ১.১

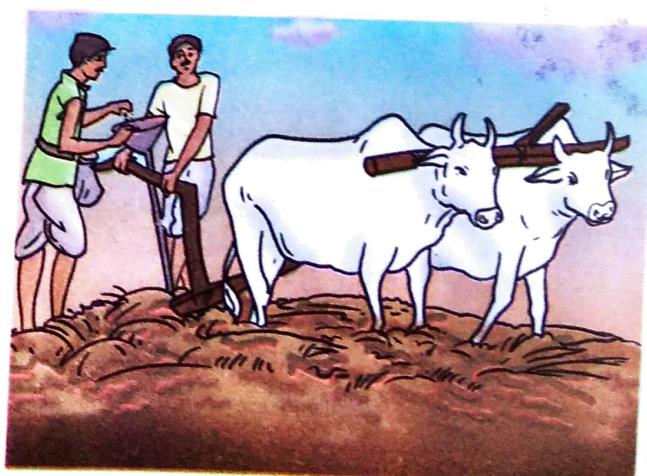
এটা বিকাৰত আধালৈকে পানী লোৱা। এমুঠি ঘেঁহুৰ
বীজ বিকাৰত ঢালি দি ভালদৰে লোৱা। কিছুসময়
অপেক্ষা কৰা।

পানীৰ ওপৰত কিছুমান বীজ ওপঞ্জি উঠিছেন? যিবিলাক বীজ পানীত ডুব গল সেইবোৰৰ তুলনাত ওপঞ্জি
উঠা বীজবোৰ পাতল নে গধুৰ? কিয় কিছুমান বীজ
পাতল? বেয়া বীজ সাধাৰণতে ফোপোলা আৰু পাতল
হয়। সেয়ে এই বীজবোৰ পানীত ওপঞ্জি উঠে।

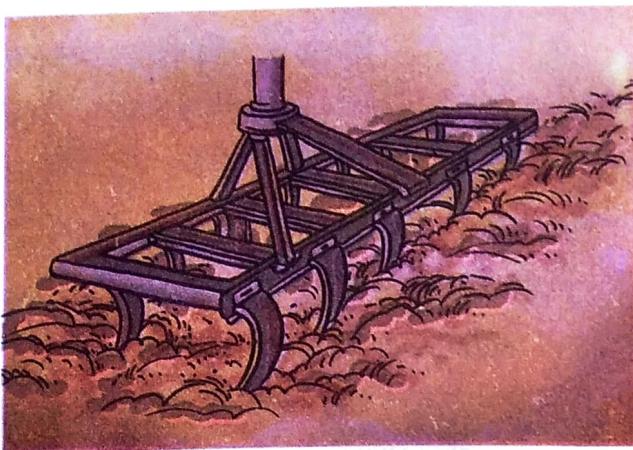
ভাল বীজবোৰ বেয়া বীজৰ পৰা পৃথক কৰা
এইটোৱে ভাল পদ্ধতি।

বীজ সিঁচাৰ আগতে, বীজ সিঁচাতে ব্যৱহাৰ কৰা
সঁজুলিৰ বিষয়ে জনাটো অতি প্ৰয়োজন। অৱশ্যে আমাৰ
ৰাজ্যত খেতিয়কে পৰম্পৰাগতভাৱে হাতেৰেই বীজ সিঁচি
আহিছে।

পৰম্পৰাগত সঁজুলি : ই এবিধ চুপি আকৃতিৰ বীজ
সিঁচা সঁজুলি। দেশৰ আন কিছুমান ৰাজ্যত এইবিধ
সঁজুলি বীজ সিঁচাৰ বাবে পৰম্পৰাগতভাৱে ব্যৱহাৰ
কৰি আহিছে। সঁজুলিৰ চুপিটো বীজৰ দ্বাৰা পূৰ্ণ কৰা
হয়। বীজবোৰ চুপিৰ লগত সংলগ্ন আগজোঙা দুই বা
তিনিডাল পাইপৰ সহায়ত তললৈ নামি আছে। এই
পাইপবোৰৰ জোঙা আগবোৰ মাটিৰ ভিতৰলৈ সোমাই
যায় আৰু বীজবোৰ মাটিত সোমাই পৰে।

চিত্র ১.২ (ক) : বীজ সিঁচাৰ পৰম্পৰাগত পদ্ধতি

চিত্র ১.২ (খ) : বীজ সিঁচা যন্ত্র

বীজ সিঁচা যন্ত্র : আজি-কালি ট্রেক্টরৰ সহায়ত বীজ সিঁচা যন্ত্র [চিত্র-১.২ (খ)] দ্বাৰা বীজ সিঁচা হয়। সমভাৱে সমান দূৰত্ব আৰু গভীৰতাত, এই সঁজুলিয়ে বীজবোৰ সিঁচে। বীজ সিঁচাৰ পাছত বীজবোৰ মাটিবে ঢাক খাইছে নে নাই, যন্ত্ৰটোৱে নিজে নিশ্চিত কৰে, ফলত বীজবোৰ চৰাইৰ পৰা বক্ষা পৰে। বীজ সিঁচা যন্ত্রৰ দ্বাৰা বীজ সিঁচিলে খেতিয়াকৰ শাৰীৰিক শ্ৰম কমে আৰু সময়ো বাহি হয়।

মোৰ বিদ্যালয়ৰ ওচৰত এখন নাহাবী
আছে। তাত সৰু সৰু গছৰ পুলিবোৰ
সৰু মোনাত বাখে। কিয় সেইবোৰ
তেনদেৰে বাখে?

কিছুমান উদ্ভিদৰ বীজ, যেনে ধান
প্ৰথমে কঠীয়াতলিত গজোৱা হয়।
পুলি হ'লে, সেইবোৰ পথাৰলৈ
হাতেৰে স্থানান্তৰ কৰা হয়। কিছুমান
বনজ উদ্ভিদ আৰু ফুল ধৰা উদ্ভিদৰ
বীজ নাহাবীত গজোৱা হয়।

উদ্ভিদবোৰ যাতে ঠাহ খাই নপৰে, তাৰ বাবে
বীজবোৰ এক নিৰ্দিষ্ট দূৰত্বত বোপণ কৰিব লাগে। ইয়ে
উদ্ভিদক পৰ্যাপ্ত সূৰ্যৰ পোহৰ তথা মাটিৰ পৰা পোষক

দ্রব্য আৰু পানী পোৱাত সহায় কৰে। কেতিয়াৰা ঠাহ খাই
থকা উদ্ভিদৰ মাজৰ পৰা কিছু উদ্ভিদ উঘালি নিৰাই দিয়া
হয়।

১.৫ জৈৱিক আৰু ৰাসায়নিক সাৰৰ প্ৰয়োগ :

উদ্ভিদবোৰ সুস্থভাৱে ডাঙৰ হ'বৰ বাবে যিবোৰ পোষক
দ্রব্য হিচাপে মাটিত প্ৰয়োগ কৰা হয়, তাকে সাৰ বোলে।
সাৰ দুই প্ৰকাৰৰ— জৈৱিক আৰু ৰাসায়নিক।

মই এখন কৃষি পামত কিছুমান সবল
শস্যৰ গছ থকা দেখিছিলো। কিন্তু
ওচৰৰ এখন কৃষিপামত, উদ্ভিদবোৰ
দেখিলো দুৰ্বল। কিয় কিছুমান উদ্ভিদ
আন কিছুমানতকৈ সবল হয়?

মাটিয়ে উদ্ভিদক খনিজ পোষক দ্রব্যৰ যোগান ধৰে।
উদ্ভিদৰ বৃদ্ধিৰ বাবে এইবোৰ পোষক দ্রব্য অতি প্ৰয়োজন।
কিছুমান অঞ্চলৰ খেতিয়কে একেডৰা মাটিতে এবিধ শস্যৰ
পাছত আনবিধ শস্যৰ খেতি কৰে। সেই মাটিডৰা
কেতিয়াও শস্যবিহীন বা চন পৰি নাথাকে। এইদৰে খেতি
কৰিলে ভাবাচোন পোষক দ্রব্যৰ কি হ'ব?

লেখাৰি নিছিগাকৈ খেতি কৰিলে মাটিডৰাৰ
পোষক দ্রব্য কমি যায়। তাৰ বাবে খেতিয়কে মাটিডৰাত
জৈৱিক সাৰ প্ৰয়োগ কৰি পুনৰাই উৰ্বৰতা ঘূৰাই আনিব
পৰে। এয়ে মাটি সাৰুৱা কৰা প্ৰত্ৰিয়া। অনুপযুক্ত বা
প্ৰয়োজনতকৈ কম পৰিমাণৰ সাৰৰ প্ৰয়োগে উদ্ভিদৰ
শ্ৰীবৃদ্ধি ভাল নহয়।

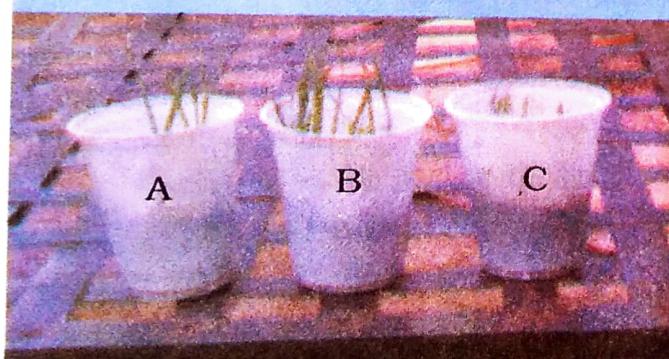
জৈৱিক সাৰ এবিধ জৈৱ দ্রব্য। উদ্ভিদ আৰু প্ৰাণীৰ
বৰ্জিত দ্রব্য আৰু সেইবোৰ দেহৰ পচনৰ ফলত জৈৱিক
সাৰ পোৱা যায়, যেনে- পচন সাৰ। খেতিয়কে এখন মুকলি
ঠাইত গাঁত খান্দি তাত উদ্ভিদ আৰু প্ৰাণীৰ বৰ্জিত আৰু
পেলনীয়া দ্রব্যবোৰ পচিবৰ বাবে বাখে। এই পচন কাৰ্য
কিছুমান অণুজীৱৰ দ্বাৰা হয়। এই পচি যোৱা বস্তুখনিকে
জৈৱিক সাৰ হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰা হয়। তোমালোকে ষষ্ঠ
শ্ৰেণীত কেঁচুসাৰৰ বিষয়ে পঢ়ি আহিছা।

ক্রিয়াকলাপ ১.২

কেইটামান মণি বা বুট লোরা আৰু গজালি ওলাৰ দিয়া। তিনিটা সমান আকাৰৰ গজালি ওলোৱা বীজ লোৱা। এতিয়া সমান আকাৰৰ তিনিটা খালী গিলাচ বা পাত্ৰ লৈ 'A', 'B', আৰু 'C' নামেৰে চিহ্নিত কৰা। A গিলাচটোত গোৰৰ মিহলোৱা মাটি অকণমান লোৱা। B গিলাচত সম পৰিমাণৰ মাটি লৈ তাত অলপ ইউৰিয়া মিহলাই লোৱা। C গিলাচত একো নিমহলোৱাকৈ কেৱল সম পৰিমাণৰ মাটি লোৱা [চিত্ৰ-১.৩ (ক)]। এতিয়া আটাইকেইটা গিলাচত সমান পৰিমাণৰ পানী ঢালা আৰু গজালি ওলোৱা বীজকেইটা ৰোৱা। গিলাচকেইটা নিৰাপদ সুৰক্ষিত ঠাইত ৰাখা আৰু তাত সদায় পানী দিব। ৰ পৰা ১০ দিনৰ পাছত সিংহত বৃন্দি নিৰীক্ষণ কৰা [চিত্ৰ-১.৩ (খ)]।

চিত্ৰ ১.৩ (ক) : পৰীক্ষাটোৰ প্ৰস্তুতি

চিত্ৰ ১.৩ (খ) : জৈৱিক আৰু ৰাসায়নিক সাৰত
ডাঙৰ হোৱা গজালি

আটাইকেইটা গিলাচৰ উত্তিদবোৰ সমানে
বাঢ়িছেনে? কোনবোৰ গিলাচৰ উত্তিদৰ বৃন্দি ভাল হৈছে?
কোনটো গিলাচৰ উত্তিদজোপাৰ বৃন্দি কিম্বা গতিত হৈছে?

নিৰ্দিষ্ট পোষক দ্রব্যৰে সমৃদ্ধ ৰাসায়নিক সাৰবোৰ
ৰাসায়নিক দ্রব্যহে। জৈৱিক সাৰৰ লগত এইবোৰৰ প্ৰভেদ
কি? ৰাসায়নিক সাৰ কাৰখনাত প্ৰস্তুত কৰা হয়।
ৰাসায়নিক সাৰৰ উদাহৰণ হ'ল- ইউৰিয়া, এমনিয়াচ
ছালফেট, ছুপাৰ ফছফেট, পটাছ, এন পি কে (নাইট্ৰেজেন,
ফছফৰাছ, পটাছিয়াম) আদি।

যেহেঁ, ধান, ঘৰ আদি শস্য অধিক পৰিমাণে উৎপাদন
কৰিবৰ বাবে খেতিয়কক ৰাসায়নিক সাৰে সহায় কৰে।
কিন্তু অত্যধিক পৰিমাণৰ ৰাসায়নিক সাৰৰ প্ৰয়োগে
মাটিদৰাৰ উৰ্বৰতা হাস কৰে। ৰাসায়নিক সাৰ আকো পানী
প্ৰদূষণৰ উৎস হৈও পৰিছে। সেয়ে, মাটিৰ উৰ্বৰতা ৰক্ষা
কৰিবৰ বাবে ৰাসায়নিক সাৰৰ সলনি জৈৱিক সাৰ ব্যৱহাৰ
কৰিব লাগে বা দুটা খেতিৰ মাজত মাটি চন পেলাই
থব লাগে।

জৈৱিক সাৰৰ প্ৰয়োগে মাটিৰ গুণাগুণ বৃন্দি কৰাৰ
লগতে পানী ধৰি ৰখাৰ শক্তি বৃন্দি কৰে। ই মাটিৰ
পোষক দ্রব্য পুনৰ ঘূৰাই আনে।

মাটিৰ পোষক দ্রব্য পুনৰ ঘূৰাই অনাৰ আন এটা
পদ্ধতি হ'ল শস্যাৰ্তন। শস্যাৰ্তনে বিভিন্ন শস্যৰ খেতি
এটাৰ পাছত আন এটা কৰাকে বুজায়। আগতে উত্তৰ
ভাৱতৰ খেতিয়কসকলে পশুখাদ্য হিচাপে মাহজাতীয়
উত্তিদৰ খেতি এটা ঋতুত আৰু আনটো ঋতুত ঘেঁষু
খেতি কৰিছিল। ইয়ে মাটিত নাইট্ৰেজেনৰ পৰিমাণ বৃন্দি
কৰাত সহায় কৰিছিল। খেতিয়কসকলক এই ধৰণে খেতি
কৰিবলৈ উৎসাহিত কৰা হৈছে।

আগৰ শ্ৰেণীত তোমালোকে ৰাইজ'বিয়াম
বেঞ্চেবিয়াৰ বিষয়ে পঢ়ি আহিছা। এইবোৰ মাহজাতীয়
উত্তিদৰ শিপাত টেমুনা আকৃতিত পোৱা যায়। ইহাতে
বায়বীয় নাইট্ৰেজেন যৌগীকৰণ কৰিব পাৰে।

তালিকা ১.১ বাসায়নিক আৰু জৈবিক সাবৰ পাৰ্থক্য :

ক্ৰঃ নং	বাসায়নিক সাব	জৈবিক সাব
১	বাসায়নিক সাব এবিধ অজৈবিক লবণ।	জৈবিক সাব এবিধ প্রাকৃতিক দ্রব্য। গুৰু-মই-ছাগলীৰ গোৰু, মানুৰ বৰ্জিত দ্রব্য আৰু উষ্ট্ৰিদৰ অৱশিষ্ট দ্রব্যৰ পচন ঘটি জৈবিক সাব প্ৰস্তুত হয়।
২	বাসায়নিক সাব কাৰখনাত প্ৰস্তুত কৰা হয়।	জৈবিক সাব পথাৰতে প্ৰস্তুত কৰিব পাৰি।
৩	বাসায়নিক সাবে মাটি হিউমাছ যোগান ধৰিব নোৰাবে।	জৈবিক সাবে প্ৰচৰ পৰিমাণে হিউমাছৰ যোগান ধৰিব পাৰে।
৪	বাসায়নিক সাবে উষ্ট্ৰিদৰ পোৰক দ্রব্য নাইট্ৰ'জেন, ফছকৰাছ আৰু পটাছিয়াম প্ৰচৰ পৰিমাণে যোগান ধৰিব পাৰে।	জৈবিক সাবত উষ্ট্ৰিদৰ প্ৰয়োজনীয় পোৰক দ্রব্য তুলনামূলকভাৱে কম থাকে।

তালিকা ১.১ এ বাসায়নিক আৰু জৈবিক সাবৰ পাৰ্থক্যসমূহ দেখুৱাইছে।

জৈবিক সাবৰ সুবিধাসমূহ : জৈবিক সাব বাসায়নিক সাবতকৈ বেছি উৎকৃষ্ট, কাৰণ-

- ই মাটিৰ পানী ধাৰণ ক্ষমতা বৃদ্ধি কৰে।
- ই মাটি বন্ধযুক্ত কৰি তোলো, ফলত বায়ুৰ চলাচল সুচল হয়।
- ই উপকাৰী অণুজীৱৰ পৰিমাণ বৃদ্ধিৰ সহায় কৰে।
- ই মাটিৰ শুণ বৃদ্ধি কৰে।

১.৬ জলসিঞ্চন :

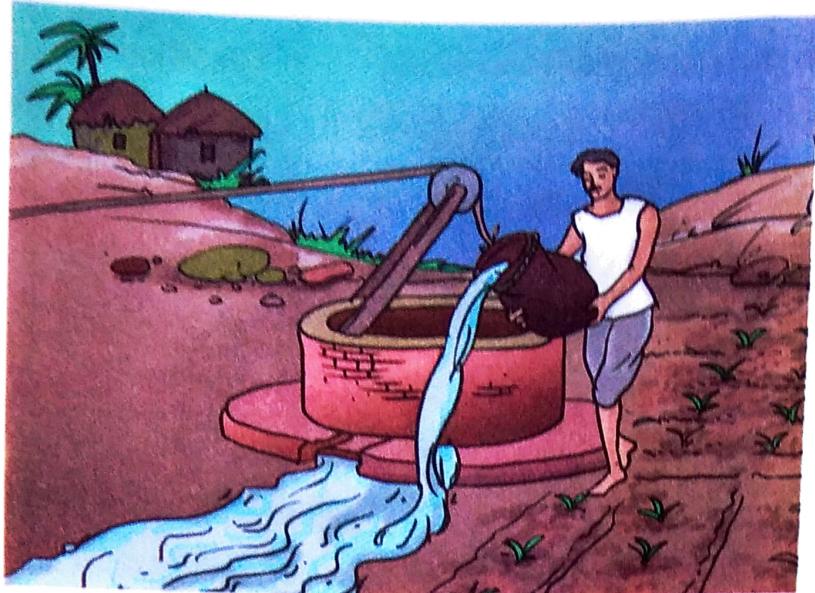
সকলো জীৱকে জীৱাই থাকিবলৈ পানীৰ প্ৰয়োজন। উষ্ট্ৰিদৰ ফল, ফুল আৰু বীজৰ বৃদ্ধি আৰু বিকাশৰ বাবে পানী অতি প্ৰয়োজন। উষ্ট্ৰিদৰ শিপাই পানী শোষণ কৰে। পানীৰ লগতে খনিজ পদাৰ্থ, জৈবিক আৰু বাসায়নিক সাবো শোষণ কৰে। উষ্ট্ৰিদৰ দেহত প্ৰায় ৯০% পানী থাকে। পানী অতি প্ৰয়োজন কাৰণ শুকান অবস্থাত বীজৰ অংকুৰণ নহয়। পানীত দ্রবিত পোৰক দ্রব্য উষ্ট্ৰিদৰ বিভিন্ন অংশলৈ পৰিবাৰ্হিত হয়। পানীয়ে শস্যক বৰক আৰু উষ্ণ

বায়ু প্ৰবাহৰ পৰা বক্ষা কৰে। শস্যৰ বৃদ্ধিৰ বাবে মাটিৰ আৰ্দ্রতা বক্ষা কৰিবলৈ খেতি-পথাৰত নিৱমিতভাৱে পানী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

সময়ত বিভিন্ন ব্যৱধানত শস্যৰ পথাৰত পানী যোগান ধৰাকে জলসিঞ্চন বোলে। শস্যভেদে, মাটিভেদে আৰু বতৰ অনুযায়ী পানী যোগানৰ সময় আৰু পৰিমাণ সলনি হ'ব পাৰে। গ্ৰীষ্মকালত সময় পানী দিয়া হয়। কিয় বাৰ ? মাটি আৰু উষ্ট্ৰিদৰ পাতৰ পৰা বৰ্দ্ধিত হাৰত পানীৰ বাস্পীভৱন হোৱা বাবে এনে কৰা হয় নেকি ?

মই এই বছৰ উষ্ট্ৰিদৰ পানী যোগানৰ
 ক্ষেত্ৰত খুব সচেতন। যোৱা বছৰ
 গ্ৰীষ্মকালত মোৰ উষ্ট্ৰিদৰোৰ শুকাই
 মৰি গৈছিল।

জলসিঞ্চনৰ উৎস : জলসিঞ্চনৰ উৎসসমূহ হ'ল - নদী
 বা কুঁৰা, দমকল, পুখুৰী, হুদ, নদী, বান্ধ আৰু নল।

চিত্র ১.৪ (ক) : খাঁরে বা পানীৰ লো'ৰ

চিত্র ১.৪ (খ) : টিন আৰু বছীৰে পানী সিঁচা

চিত্র ১.৪ : (গ) টেঁকী পদ্ধতি

চিত্র ১.৪ (ঘ) : লাঢ়নী বা সিঁচনী

জলসিগ্নেলৰ পৰম্পৰাগত পদ্ধতি :

বিভিন্ন অঞ্চলত কুঁৰা, হুদ আৰু খাল/ নলাৰ পানী বিভিন্ন পদ্ধতিৰে খেতি পথাবলৈ বোৱাই লৈ যোৰা হয়।

গৰু-ম'হ বা মানুহৰ শ্রাম এই পদ্ধতিত প্ৰয়োগ হয়। সেয়ে এই পদ্ধতি কম খৰচী অৱশ্যে কম ফলপ্ৰদ। বিভিন্ন পৰম্পৰাগত উপায়সমূহ :

- (i) খাঁরে বা পানীৰ লো'ৰ [কপিকল পদ্ধতি]
- (ii) টিন আৰু বছীৰে পানী সিঁচা

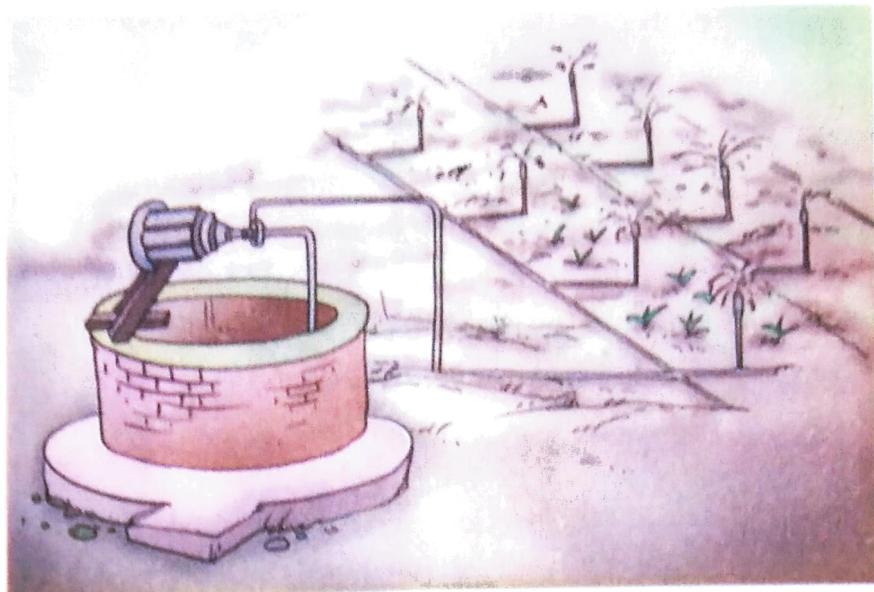
- (iii) টেঁকী পদ্ধতি
 - (iv) লাঢ়নী বা সিঁচনী
- [চিত্র ১.৪ (ক)-(ঘ)]

পাম্প সাধাৰণতে পানী তোলাত ব্যৱহাৰ কৰে। ডিজেল, জৈৱিক গেছ, বিদ্যুৎ আৰু সৌৰ শক্তিৰ সহায়ত পাম্পৰোৱা চলোৱা হয়।

জলসিক্ষনৰ আধুনিক পদ্ধতি :

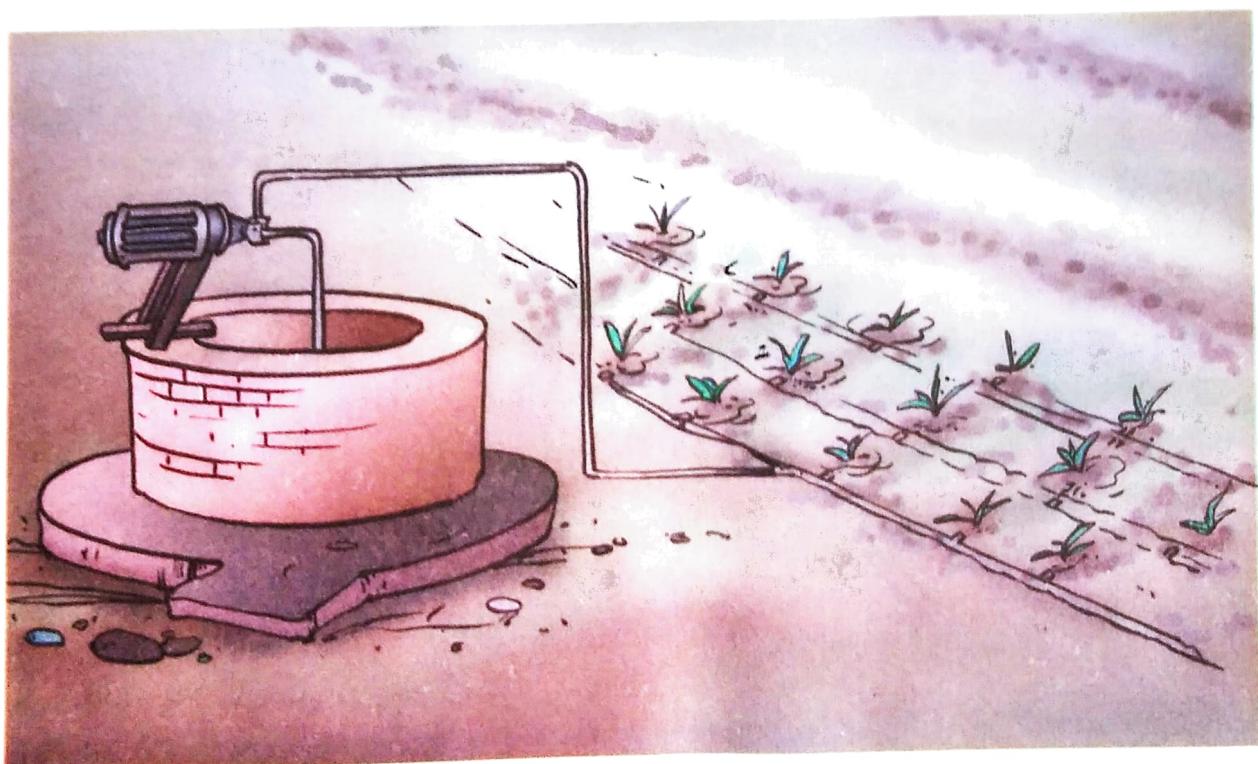
জলসিক্ষনৰ আধুনিক পদ্ধতিয়ে পানী মিলবায়ীভাবে বাৰহাৰ কৰাত আমাক সহায় কৰে। বাৰহাত এনে মুখ্য পদ্ধতিসমূহ হ'ল-

- (i) পানী ছটিওৰা বাৰহা : পানীৰ পৰিমাণ কম থকা অসমান ভূমিত এই বাৰহা অতি উপযোগী। পানী অহা মূল নলীভালত এটা নিদিষ্ট দূৰত্বৰ বাৰধানত আগমুৰত ঘূৰ্ণনশীল বিঞ্চা থকা নলী লম্বভাৱে লগোৱা হয়। পাম্পৰ চাপযুক্ত পানী যেতিয়া মূল নলীভালেনি প্ৰবাহিত হয় তেতিয়া ঘূৰ্ণনশীল বিঞ্চাৰে পানী জোৰেৰে ওলাই যায়। বৰষুণৰ পানীৰ দৰেই শস্যৰ ওপৰত পানীৰ ছিটিকনি পৰে। পানী ছটিওৰা পদ্ধতি বালীয়া মাটিৰ বাবে অতি উপযোগী [চিত্ৰ-১.৫ (ক)]।
- (ii) পানী নিগৰোৱা বাৰহা : এই বাৰহাত পানী নিগৰাই টোপ টোপকৈ উত্তিদৰ গুৰিত পেলোৱা হয়। সেয়ে এই বাৰহাক পানী নিগৰোৱা বাৰহা বোলে। ফলৰ

চিত্ৰ ১.৫ (ক) : পানী ছটিওৰা বাৰহা

গছ, বাগিচা আৰু ডাঙৰ গছত পানী যোগানৰ ই এক উত্তম বাৰহা। এই বাৰহাই উত্তিদক টোপ-টোপকৈ পানীৰ যোগান ধৰে। সেয়ে, পানীৰ মুঠেই অপচয় নহয়। পানীৰ অভাৱ থকা ঠাইৰ বাবে এই বাৰহা আশীৰ্বাদ স্বৰূপ।

চিত্ৰ ১.৫ (খ) : পানী নিগৰোৱা বাৰহা

১.৭ অপত্তণৰ পৰা সুবক্ষা :

প্ৰজ্ঞান আৰু প্ৰহেলিকাই ওচৰতে থকা এখন ঘেঁহৰ খেতি কৰা পথাৰলৈ গৈছিল আৰু তাত আন কিছুমান উদ্বিদো দেখিবলৈ পাইছিল।

ইচ্ছা কৰিয়েই এই
বেলেগ উদ্বিদোৰ বোৱা
হৈছে নেকি?

চিত্ৰ ১.৬ : অপত্তণনাশক দ্রব্য ছটিওৱা হৈছে

খেতি পথাৰত সাধাৰণতে শস্যৰ বাহিৰেও স্বাভাৱিকভাৱেই কিছুমান অপয়োজনীয় উদ্বিদো গজে। এই অনাৱশ্যকীয় উদ্বিদসমূহকে অপত্তণ (weeds) বোলে। অপত্তণ আঁতৰোৱাকে বনবাত নিৰোৱা বোলে। যিহেতু অপত্তণৰো শস্যৰ সমানে পানী, পোষক দ্রব্য, ঠাই আৰু পোহৰৰ আৱশ্যক হয় সেইবাবে অপত্তণ নিৰোৱা অতি প্ৰয়োজন। নহ'লে অপত্তণে শস্যৰ বৃদ্ধিত প্ৰভাৱ পেলায়। কিছুমান অপত্তণে শস্য চপোৱাৰ সময়ত বাধাৰ সৃষ্টি কৰে আৰু তাৰে কিছুমান প্ৰাণী আৰু মানুহৰ বাবে বিষাক্ত হব পাৰে।

খেতিয়কসকলে অপত্তণ আঁতৰোৱা আৰু সিহাঁতৰ বৃদ্ধি নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ বাবে বিভিন্ন ব্যৱস্থা হাতত লয়। শস্যৰ বীজ সিঁচাৰ আগতে মাটি চহাওতে অপত্তণৰোৰ উঘালি মাৰি পেলোৱা হয়। এনেদৰে উঘালা অপত্তণৰোৰ শুকাই মাটিৰ লগত মিহলি হৈ যায়। অপত্তণত ফুল আৰু গুটি ধৰাৰ আগতেই ইহাঁতক নিৰোৱাৰ আটাইতকৈ উপযুক্ত সময়। সময়ে সময়ে উঘালি বা গুৰিতে কাটি অপত্তণৰোৰ খেতিৰ পৰা আঁতৰাব পাৰি। এই কাম খন্তিৰ সহায়ত কৰা হয়। বীজ সিঁচা যন্ত্ৰণ অপত্তণ উঘালিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়। [চিত্ৰ-১.২ (খ)]।

অপত্তণ নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ অপত্তণনাশক বা বননাশক (Herbicide) বাসায়নিক দ্রব্য যেনে 2, 4-D ব্যৱহাৰ কৰা হয়। অপত্তণ ধৰণ কৰিবলৈ এইবোৰ পথাৰত ছটিওৱা হয়। ইহাঁতে শস্য ধৰণ নকৰে। অপত্তণনাশকৰোৰ প্ৰয়োজন সাপেক্ষে পানীত মিহলাই পনীয়া কৰি স্প্ৰে মেচিনৰ সহায়ত পথাৰত ছটিয়াই দিয়া হয় (চিত্ৰ-১.৬)।

অপত্তণনাশক ছটিওৱাৰ বাবে
মানুহজনক অপত্তণনাশকে
অপকাৰ কৰে নেকি?

আগতেই উল্লেখ কৰা হৈছে যে, সাধাৰণতে অপত্তণৰ ফুল আৰু বীজ হোৱাৰ আগতেই অপত্তণনাশক ছটিওৱা হয়। অপত্তণনাশকৰ ব্যৱহাৰে খেতিয়কৰ শৰীৰত প্ৰভাৱ পেলাব পাৰে। সেয়ে তেওঁলোকে এই বাসায়নিক দ্রব্য অতি সাৰধানেৰে ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে। তেওঁলোকে এই বাসায়নিক দ্রব্য ছটিওৱাৰ সময়ত নাক আৰু মুখ কাপোৰেৰে ঢাকি ল'ব লাগে।

১.৮ শস্য চপোৱা :

শস্য চপোৱা এটি অতি দৰকাৰী কাম। পৈগত শস্য কাটি, উঘালি অনাকে শস্য চপোৱা বোলে। ধানজাতীয় শস্য পকিবলৈ ওৰ পৰা ৪ মাহ সময় লাগে।

আমাৰ দেশত মানুহে কাচিৰ দ্বাৰা (চিত্ৰ-১.৭) বা শস্য চপোৱা যন্ত্ৰৰ সহায়ত শস্য চপায়। চপোৱা শস্যৰ বীজবোৰ শীহু আৰু গা-গছৰ পৰা পৃথক কৰা প্ৰক্ৰিয়াক মৰণা মৰা বোলে। গৰু, ম'হ, ট্ৰেক্টৰৰ দ্বাৰা মৰণা মৰা হয়। আধুনিক পদ্ধতিত অৱশ্যে শস্য চপোৱা

চিত্ৰ ১.৭ : কাচি

আৰু মৰণা মৰা দুয়োটা কাম 'কম্বাইন' মেচিনৰ দ্বাৰা
কৰা হয় (চিৰ-১.৮)।

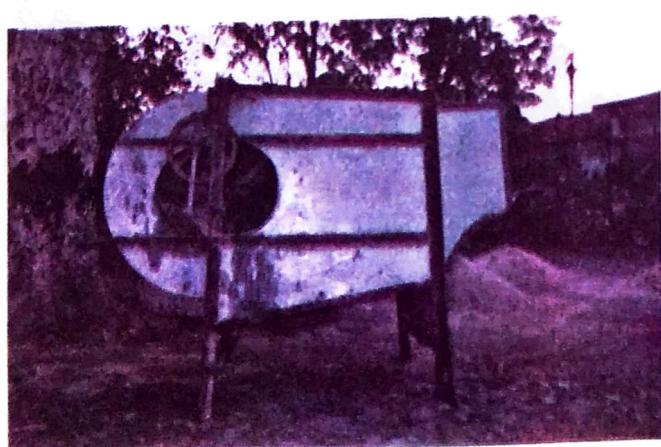

চিৰ-১.৮ : কম্বাইন মেচিন

শস্য চপোৱাৰ পাছত, পথাৰত
কেতিয়াবা শস্যৰ গুৰিবোৰ বৈ যায়,
খেতিয়কে এইবোৰ জুলাই দিয়ে।
প্ৰহেলিকাই ভয় খালে, তাই জানে যে
ই প্ৰদূষণৰ কাৰণ। তদুপৰি পথাৰত
থকা শস্যৰ ডাঙুবিবোৰত জুই লাগিব
পাৰে আৰু সেইবোৰ নষ্ট হ'ব পাৰে।

ক্ষুদ্ৰ খেতিয়কসকলে এটুকুৰা সক চোতালসদৃশ
ঢাইত বা-দিয়া যন্ত্ৰৰ (চিৰ-১.৯) সহায়ত শীহু পতানৰ
পৰা বীজ পৃথক কৰে। তোমালোকে এই বিষয়ে ষষ্ঠ
শ্ৰেণীত পঢ়ি আহিছ।

চিৰ-১.৯ : বা-দিয়া যন্ত্ৰ

শস্য চপোৱা উৎসৱ :

তিনি চাৰি মাহ কঠোৰ পৰিশ্ৰমৰ পাছত শস্য
চপোৱাৰ দিনটো আহে। সোণালী পথাৰত থিয়
হৈ থকা, বীজৰে পৰিপূৰ্ণ শস্যৰ থোকবোৰ
দেখি কৃষকৰ অন্তৰ আনন্দতে উথলি উঠে আৰু
সুদিনৰ অনুভূতি লাভ কৰে। এয়া আগৰ ঝতুৰ
পৰিশ্ৰমৰ ফল আৰু এয়া তেওঁলোকৰ অৱসৰ
বিনোদন আৰু আনন্দ স্ফূর্তি কৰাৰ সময়। শস্য
চপোৱাৰ সময়খিনি, এইদৰে ভাৰতবৰ্ষৰ সকলো
অঞ্চলৰ বাবে আনন্দ আৰু সুখৰ সময়। মহিলা
আৰু পুৰুষ উভয়ে মিলি অতি উৎসাহেৰে ইয়াক
উদ্যাপন কৰে। শস্য চপোৱাৰ প্ৰধান উৎসৱসমূহ
হ'ল- ভোগালী বিহু, পোংগল, বৈশাখী, হোলী,
দ্বিপাঞ্চিতা আৰু নবাব্রত।

১.৯ শস্যৰ মজুতকৰণ :

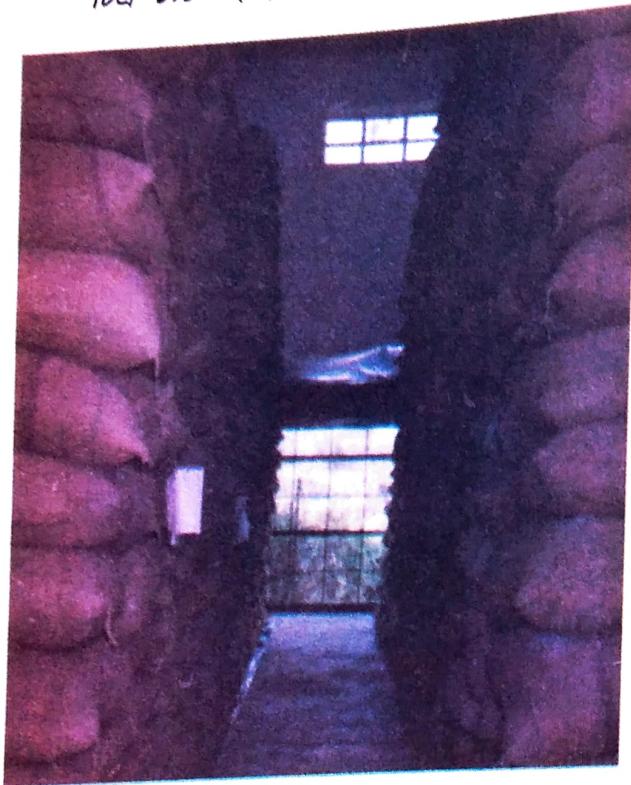
উৎপাদন হোৱাৰ পাছত এটা প্ৰয়োজনীয় কাম হ'ল
শস্য সঁচি বৰ্খ। যদি শস্যৰ বীজসমূহ বহু দিনৰ বাবে
ৰাখিব লগা হয়, তেনেহ'লে বীজবোৰক আৰ্দ্বতা, কীট-
পতংগ, এন্দুৰ আৰু অগুজীৱৰ পৰা বচাই ৰাখিব লাগিব।
সতেজ শস্যত আৰ্দ্বতা বেছি থাকে। যদি সতেজ শস্যবোৰ
নুশুকোৱাকৈ সংৰক্ষণ কৰা হয় তেনেহ'লে সেইবোৰ
শস্য নষ্ট হ'ব পাৰে বা অগুজীৱৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হ'ব পাৰে
আৰু অংকুৰণ নহ'ব পাৰে। সেয়ে সংৰক্ষণৰ আগতে
বীজবোৰ ব'দত শুকুৰাই বীজৰ আৰ্দ্বতা নাইকিয়া কৰিব
লাগে। ইয়ে বীজক অপকাৰী কীট, বেঞ্চেৰিয়া আৰু
ভেঁকুৰৰ আক্ৰমণৰ পৰা ৰক্ষা কৰে। খেতিয়কসকলে
বীজবোৰ মৰাপাটৰ বস্তা, তোপা বা তোম আৰু ধাতুৰ
পাত্ৰত সংৰক্ষণ কৰে।

মই দেখিছিলো মায়ে চাউল
থকা তিনিত শুকান নিমপাত
ঘৈছিল। মই আচৰিত হওঁ -
কিয় এইটো কৰে?

চিত্র ১.১০ (ক) : বায়ু-রক্ষা শস্য-র ভর্তাল

চিত্র ১.১০ (খ) : ভর্তালত সার্টি বথা বীজ

অবশ্যে, অধিক পরিমাণের শস্য-র বীজ সংরক্ষণ ব্যবস্থাত অপকারী এন্দুর, কীট-পতংগের পরা বক্ষা করি বাখিবলৈ বায়ু-রক্ষা শস্য-র ভর্তাল (ছাইল'-Silo) আৰু ভর্তালত বথা হয়। [চিত্র-১.১০ (ক) আৰু (খ)]

ঘৰত শস্য সংরক্ষণৰ বাবে শুকান নিমপাত ব্যৱহাৰ কৰা হয়। ডাঙৰ গুদাম ঘৰত নিৰ্দিষ্ট কিছুমান বাসায়নিক দ্রব্যৰ ব্যৱহাৰেৰে অপকারী কীট আৰু অণুজীৱৰ পৰা বক্ষা কৰি শস্য মজুত কৰা হয়।

১.১০ প্ৰাণীৰ পৰা পোৱা খাদ্য :

ক্ৰিয়াকলাপ ১.৩

তলত দিয়া তালিকাখন তোমালোকৰ বইত লিখা আৰু সম্পূৰ্ণ কৰা।

ক্ৰঃ নং	খাদ্য	উৎস
১	গায়ীৰ	গৰু, ম'হ, ছাগলী, উট
২		
৩		
৪		

তালিকাখন পূৰ্ণ কৰাৰ পাছত তোমালোকে দেখিলা যে উদ্বিদৰ দৰে প্ৰাণীয়েও আমাক বিভিন্ন খাদ্যৰ যোগান ধৰে। সাগৰৰ উপকূলত বাস কৰা সৰহ সংখ্যক মানুহে মাছক প্ৰধান খাদ্য হিচাপে গ্ৰহণ কৰে। উদ্বিদৰ পৰা পোৱা খাদ্যসমূহৰ বিষয়ে তোমালোকে আগৰ শ্ৰেণীত পাই আহিছ। আমি জানিলোঁ যে শস্য উৎপাদন প্ৰক্ৰিয়াত বীজৰ নিৰ্বাচন, বীজ সিঁচা ইত্যাদি কামবোৰ কৰা হয়। ঠিক সেইদৰে ঘৰত বা ফাৰ্মত প্ৰতিপালন কৰা প্ৰাণীসমূহকো সঠিক খাদ্য, আশ্রয় আৰু যন্ত্ৰৰ প্ৰয়োজন হয়। যেতিয়া সৰহকৈ পশু বাখি ইহঁতৰ প্ৰতিপালন কৰা হয় তাক পশুধন পালন বোলে।

মাছ স্বাস্থ্যৰ বাবে উপকাৰী।
ভিটামিন-ডি সমৃদ্ধ কডলিভাৰ
তেল মাছৰ পৰা পাওঁ।

মূল শব্দ

কৃষি পদ্ধতি
(Agricultural practices)

পশুধন পালন
(Animal husbandry)

শস্য (Crop)

বাসায়নিক সার (Chemical Fertiliser)

শস্যর ভর্বাল (Granaries)

শস্য চপোরা (Harvesting)

জলসিঞ্চন (Irrigation)

খারিফ (Kharif)

জৈরিক সার (Manure)

নাঞ্জল (Plough)

রবি শস্য (Rabi)

বীজ (Seeds)

বায়ুরন্ধ শস্যর ভর্বাল (Silo)

বীজ সিঁচা (Sowing)

মজুতকরণ (Storage)

মরণা মৰা (Threshing)

অপত্তণ (Weeds)

অপত্তণনাশক (Weedicide)

শস্যত বা-দিয়া (Winnowing)

তোমালোকে কি শিকিলা

- ১) আমাৰ বাঢ়ি অহা জনসংখ্যাৰ খাদ্য যোগানৰ উদ্দেশ্যে আমি নিৰ্দিষ্ট কিছুমান কৃষি পদ্ধতিৰ অভ্যাস কৰা আৱশ্যক।
- ২) একেবিধ উদ্বিদ এখন ঠাইতে গজালে বা খেতি কৰিলে তাক শস্য বুলি কোৱা হয়।
- ৩) ভাৰতবৰ্যত শস্যসমূহক বতৰৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি বহলভাৱে দুটা ভাগত ভাগ কৰা হয়- ববি আৰু খাৰিফ শস্য।
- ৪) মাটি চহ কৰা আৰু সমান কৰি প্ৰস্তুত কৰা অতি আৱশ্যক। এই ক্ষেত্ৰত নাঞ্জল আৰু মৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়।
- ৫) ভাল উৎপাদন পাৰলৈ হ'লৈ বীজসমূহ উপযুক্ত গভীৰতা আৰু দূৰত্বত সিঁচিব লাগে। নিৰোগী বীজ নিৰ্বাচন কৰি ভাল জাতৰ বীজ সিঁচা হয়। বীজ সিঁচা যন্ত্ৰে বীজ সিঁচা হয়।
- ৬) মাটিত জৈৱিক আৰু বাসায়নিক সার ব্যৱহাৰ কৰি মাটিখিনি পোষক দ্রব্য সমৃদ্ধ আৰু উৰ্বৰ কৰা আৱশ্যক। ভিন ভিন প্ৰকাৰৰ নতুন শস্যৰ প্ৰৱৰ্তনত বাসায়নিক সারৰ ব্যৱহাৰ বহলভাৱে বাঢ়ি আহিছে।
- ৭) উপযুক্ত সময়ৰ ব্যৱধানত শস্যত পানী যোগান ধৰাকে জলসিঞ্চন বোলে।
- ৮) খেতিত গজা অলাগতিয়াল উদ্বিদক অপত্তণ বোলে আৰু ইয়াক আঁতৰ কৰাক বনবাত নিৰোৱা বুলি কোৱা হয়।
- ৯) পৈগত শস্যক কঁচিৰে বা যন্ত্ৰে কটাকে শস্য চপোৱা বুলি কয়।
- ১০) শীহৰ পৰা শস্যৰ গুটি পৃথক কৰাকে মৰণা মৰা বোলে।
- ১১) অনিষ্টকাৰী কীট আৰু অণুজীৱৰ পৰা ধানজাতীয় শস্যক বক্ষা কৰিবলৈ উপযুক্ত মজুতকৰণ ব্যৱস্থাৰ দৰকাৰ।
- ১২) পশুৰ পৰাও খাদ্য পোৱা যায় বাবে পশু প্ৰতিপালন কৰা হয়। ইয়াক পশুধন পালন বোলে।

অনুশীলনী :

১) তলত দিয়া তালিকাৰ পৰা শুন্দৰ শব্দৰোৰ বাছি উলিওৱা আৰু খালী ঠাই পূৰ্ণ কৰা।

ওপঞ্চি, পানী, শস্য, পোষক দ্রব্য, চহোৱা

(ক) একে বিধ উদ্বিদ এখন ঠাইত অধিক পৰিমাণে গজালে বা খেতি কৰিলে তাক
বুলি কোৱা হয়।

(খ) শস্য সিঁচাৰ আগতে মাটি ডৰা _____ হয়।

- (গ) নষ্ট হোৱা বীজবোৰ পানীত _____ থাকে।
 (ঘ) শস্যৰ বৃক্ষৰ বাবে প্রচুৰ সূর্যৰ পোহৰ আৰু মাটিৰ পৰা _____ আৰু
 _____ প্ৰয়োজন হয়।

২) 'ক' স্তুতিৰ লগত 'খ' স্তুতি মিলোৱা।

ক

- (i) খাবিফ শস্য
- (ii) ববি শস্য
- (iii) বাসায়নিক সাৰ
- (iv) জৈৱিক সাৰ

খ

- (ক) গৰুৰ খাদ্য
- (খ) ইউৰিয়া আৰু চুপাৰ ফছফেট
- (গ) প্ৰাণীৰ বজিৰ্ত দ্ৰব্য, গৰুৰ গোৰুৰ
গো-মূত্ৰ আৰু উদ্ধিদৰ অৱশিষ্ট দ্ৰব্য
- (ঘ) ঘেঁহ, বুট, মটৰ মাহ
- (ঙ) ধান আৰু যৰ

৩) প্ৰত্যেকৰে দুটাকৈ উদাহৰণ দিয়া।

- ক) খাবিফ শস্য
খ) ববি শস্য

৪) তলত দিয়া সমূহৰ বিষয়ে নিজা শব্দৰে একোটাকৈ দফা লিখা।

ক) মাটি চহোৱা	খ) বীজ সিঁচা
গ) বনবাত নিৰোৱা	ঘ) মৰণা মৰা

৫) জৈৱিক সাৰৰ লগত বাসায়নিক সাৰৰ প্ৰভেদ কি? বৰ্ণনা কৰা।

৬) জলসিঞ্চন কি? পানী সংৰক্ষণ কৰা জলসিঞ্চনৰ দুটা পদ্ধতি বৰ্ণনা কৰা।

৭) বৰ্ষা খতুত যদি ঘেঁহ সিঁচা হয়, তেতিয়া কি হ'ব? আলোচনা কৰা।

৮) একে লেখাবিয়ে শস্যৰ উৎপাদন কৰিলে মাটিদৰাত কেনে প্ৰভাৱ পৰে, বৰ্ণনা কৰা।

৯) অপত্তি কি? সিহাতক কেনেকৈ নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰি?

১০) তলত দিয়া বাকচসমূহ এনেদৰে সজোৱা যাতে কুঁহিয়াৰ উৎপাদনৰ এখন ক্ৰম তালিকা পোৱা যায়।

চেনিৰ কাৰখনালৈ
শস্য পঠোৱা

জলসিঞ্চন

খেতি চপোৱা

বীজ সিঁচা/ ৰোৱা

১

২

৩

৪

মাটি চহোৱা

পথাৰত হাল ৰোৱা

সাৰ প্ৰয়োগ

৫

৬

৭

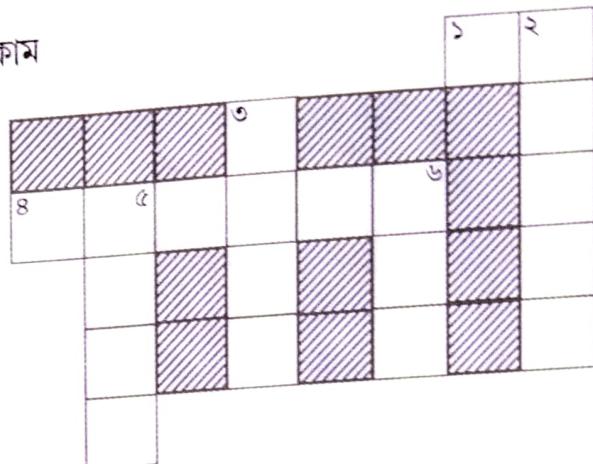
১১) তলত দিয়া সংকেতৰ সহায়ত শব্দশৃঙ্খল সমূহ সম্পূর্ণ কৰা।

পথালিকৈ -

- ১) গুটি
- ৮) মাহ জাতীয় উদ্দিদৰ শিপাৰ টেম্বুনাত থকা বেষ্টেৰিয়া

তললৈ -

- ২) পথাৰত পানী যোগান ধৰা ব্যৱস্থা
- ৩) শীত কালত খেতি কৰা শস্য
- ৫) এবিধ বাসায়নিক সাৰ
- ৬) চপোৱা শস্যৰ পৰা বীজ পৃথক কৰা কাম

বিস্তাৰিত শিকন — ত্ৰিয়াকলাপ আৰু প্ৰকল্প

- ১) মাটিত কিছু বীজ সিঁচা আৰু এইবোৰৰ ওপৰত পানী নিগৰাই বা টোপ-টোপকৈ পৰিবলৈ দিয়া। প্ৰতিদিনে পৰ্যবেক্ষণ কৰা
 (ক) তোমালোকে ভাবানে যে ই পানী সংৰক্ষণ কৰিছে?
 (খ) বীজবোৰৰ পৰিৱৰ্তন মন কৰা।
- ২) বিভিন্ন ধৰণৰ বীজ গোটোৱা আৰু সৰু সৰু মোনাত ভৰাই লোৱা। এই সৰু সৰু মোনাবোৰ হাৰবেৰিয়াম ফাইলত লগাই লেবেল কৰি থোৱা।
- ৩) কৃষিৰ ন ন সঁজুলিবোৰ ছবি গোটাই এটা ফাইলত আঠা দি লোৱা, আৰু সিহঁতৰ নামৰ লগতে ব্যৱহাৰৰ বিষয়ে লিখি ৰাখা।
- ৪) প্ৰকল্প :
 ওচৰৰ এখন ফাৰ্ম বা নাৰ্চাৰী বা বাগিচা ভ্ৰমণ কৰা। তলৰ তথ্যবোৰ জানিবলৈ চেষ্টা কৰা।
 (ক) বীজ বাছনিৰ প্ৰয়োজনীয়তা।
 (খ) জলসিদ্ধনিৰ পদ্ধতি।
 (গ) উদ্দিদৰ ওপৰত অতিশয় শীত আৰু অতিশয় গৰম বতৰৰ প্ৰভাৱ।

(৪) উদ্ধিদৰ ওপৰত লেখাৰি নিছিগাকৈ পৰা বৰষুণৰ প্ৰভাৱ।

(৫) বাসায়নিক/জৈৱিক সাৰৰ ব্যৱহাৰ।

অধিক তথ্যৰ বাবে, চোৱা

- www.krishiworld.com/html/balanced_fertiliser.htm.

- www.ikis.com/links/ap.cultivation.html.

ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নৰ এটি উদাহৰণ

হিমাংশু আৰু তেওঁৰ বন্ধুৰোৱে সুন্দৰপুৰ গাঁথনিলৈ ঘাবলৈ খুউৰ ব্যৱ আৰু কৌতুহলী হৈ পৰিছিল। তেওঁলোকে শ্ৰীজীৱন বৰুৱাৰ কৃষি পান্ডলৈ গৈছিল। তেওঁলোকে বীজ আৰু অন্যান্য সামগ্ৰী সংগ্ৰহ উদ্দেশ্যে কিছুমান মোনাগত লগত লৈ গৈছিল।

হিমাংশু	: মহাশয়, নমস্কাৰ। মই হিমাংশু। এইয়া মোৰ বন্ধু মোহন, ডেভিদ আৰু ছাবিহা। আমি শস্য সম্পর্কে কিছু তথ্য জানিব খোজোঁ। অনুগ্ৰহ কৰি আমাক সহায় কৰক।
বৰুৱা	: নমস্কাৰ আৰু আটাইকে আদৰণি জনাইছোঁ। তোমালোকে কি কি জানিব বিচৰা?
ছাবিহা	: আপুনি কেতিয়াৰ পৰা এই কাম আবস্থ কৰিছিল আৰু কি কি প্ৰধান শস্যৰ খেতি কৰে?
বৰুৱা	: আজিৰ পৰা প্ৰায় ৭৫ বছৰ আগতে মোৰ ককাদেউতাই এই কাম আবস্থ কৰিছিল। আমি খেতি কৰা প্ৰধান শস্যসমূহ হ'ল ধান, মাহ, সবিয়াহ।
ডেভিদ	: মহাশয়, অনুগ্ৰহ কৰি পৰম্পৰাগত কৃষি পদ্ধতি আৰু আধুনিক কৃষি পদ্ধতিৰ মাজত কি কি পাৰ্থক্য আছে জনাব নে?
বৰুৱা	: আগেয়ে আমি পৰম্পৰাগত কৃষি সঁজুলি যেনে - কাচি, হাল, খন্তি ইত্যাদি ব্যৱহাৰ কৰিছিলোঁ আৰু প্ৰাকৃতিকভাৱে হোৱা বৰষুণৰ পানীৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিব লাগিছিল। কিন্তু এতিয়া আমি জলসিদ্ধনৰ আধুনিক পদ্ধতি ব্যৱহাৰ কৰিছোঁ। এতিয়া আমি যান্ত্ৰিক হাল, ট্ৰেক্টৰ, বীজ সিঁচা যন্ত্ৰ আৰু শস্য চপোৱা যন্ত্ৰ আদিব দৰে সঁজুলি ব্যৱহাৰ কৰিছোঁ। আমি উন্নতমানৰ বীজোৱা ব্যৱহাৰ কৰোঁ। মাটি পৰীক্ষা কৰোঁ আৰু সেইমতে বাসায়নিক আৰু জৈৱিক সাৰ প্ৰয়োগ কৰোঁ। কৃষি সম্পৰ্কে নতুন তথ্য সমূহ টিভি, ৰেডিও' আৰু অন্যান্য উপায়ে সংগ্ৰহ কৰোঁ। ফলস্বৰূপে আমি পচুৰ পৰিমাণে উৎকৃষ্ট শস্যৰ উৎপাদন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছোঁ। এইবছৰ আমি প্ৰতি একৰত ৯ ব পৰা ১১ কুইণ্টল মাহ উৎপাদন কৰিছোঁ। প্ৰতি একৰত ২০-২৫ কুইণ্টল ধান উৎপাদন হৈছে। অধিক শস্য উৎপাদনৰ বাবে নতুন প্ৰযুক্তিৰ সহায় লোৱাটো নিতান্ত জৰুৰী।
মোহন	: ছাবিহা, ইয়ালৈ আহা আৰু কেঁচুৰোৰ চোৱাহি। ইহাঁত খেতিয়াকৰ বাবে সহায়ক নে?
ছাবিহা	: হয় মোহন, আমি এই বিষয়ে যষ্ঠ শ্ৰেণীতে পঢ়িছিলোঁ।
বৰুৱা	: কেঁচুৰে মাটি কোমল কৰাৰ ফলত মাটিত বায়ু সোমাব পাৰে। সেয়ে কেঁচুক খেতিয়াকৰ বন্ধু বুলি কোৱা হয়।
ডেভিদ	: ইয়াত খেতি কৰা শস্যৰ অলপ অলপ বীজ আমাক দিব পাৰিবনে? (তেওঁলোকে কিছুমান বীজ, বাসায়নিক সাৰ আৰু মাটিৰ নমুনা লগত নিয়া মোনাবোৰত সুমুৰাই ল'লে)
হিমাংশু	: মহাশয়, আমি আপোনাক আমাৰ এই যাত্ৰা আনন্দদায়ক কৰাৰ বাবে আৰু আৱশ্যকীয় তথ্যৰোৱা জনোৱাৰ বাবে ধন্যবাদ জনাইছোঁ।